

20.4.59 יום ב'

י.

בבוקר יצאתי לסדה בוקר.

~ בארבע בא אצלי שבנקין עם שתי קוזינות שלו ושל יצחק כצנלסון (הברות

בלונדון). לפני צאתי אמר להן: איני מחבייש ברה"ם שלנו. אמר לי שיש אצלו

מכתבים שלי, קיבל הזמנה למסור הארכיון שלו לגנזך, אבל הוא מחננד לכך.

יצלמו מה שרוצים.

21.4.59, יום ג'

בבוקר שלמן לי בר יהודה בים "פרדס חנה" חדש. מה ילד מנחואי מערובת

וחרב לא מרצה לקברו. יצאתי להחקיר עם יצחק גבון שיגנה לרב טולידאנו.

כעבור זמן מה הודיע לי יצחק כי הילד נקבר כבר זה שני ימים.

22.4.59, יום ג'

תבוקר בא חנה מנסור ליהמן ואשתו. סיפרתי לו על יסוד אילת ובקורי

במקום זה, בשנת 1934. הוא ואשתו סעדו אהנו בבית האוכל בקבוץ. הוא היה מה

למני עשר שנים - ומתפלל מזהתקדמות.

אחמול באו אצלי יהודית אפשטיין בעלה ואיח קוטלי. חשנה חז עד אחרי יום

העצמאות,

החום היה לוהט - שלא "כחמול שלשום".

25.4.59

טיימחי בערב חשוכי לוויכות על קדמות יסדאל בארצו. מחוך עיון נוסף
בסקורות גיסחתי בסוף חשוכי 29 שאלות על חולדות אברהם, יעקב, יהושע עד
שאל, שהשפתי על קדמות יסדאל למני בוא אברהם לכנען וירידה למצרים רק של
משפחה אחת אלא או מספר משפחות מיוחסות ושבתן במצרים רק 2-3 דורות - וירד
קח ויצא משה בן עמרם בן קח) - עונה על כל השאלות. מחפוררת אגנס שאלה:
מדוע העלים המקרא מציאות העברית בארצם מלפני אברהם עד בוא יהושע. אבל בלי
השערת זו יוצא שהמקרא העלים כמה דברים במולדות הכיבוד וכמה סיפורים נשתבשו
בלא ספק כי הם סותרים זה את זה.

גיתגיתי חיום מעובדה שלא באו אורחים ולא הפריעו לי בעבודהי. גם

מזב האויר הוא כצוין, קריר. לא כחום הלוהט ביום ביקורו של סנטור לחמן.